

A szavatosságról

Az üzletekben vásárolt áruk minőségi szavatossági ítejről érdeklődik M. N. szegedi olvasónk. Kérdezi: ha nem megfelelő a megvásárolt árucikk minősége, milyen határidővel lehet azt kifogásolni, illetve szavatossági igényt érvényesíteni?

A rendelkezések szerint a vásárlók részére csak kifogástalan minőségű, vagy a feltüntetett minőségi osztálynak megfelelő árut szabad eladni. Ha hibás árut hoznak forgalomba, az árun fel kell tüntetni a minőségi hibát, s meg kell jelölni az árengedmény mértékét.

Ha a vásárolt árucikk minőségi hibája felismerhető, a vásárlónak a vásárlás időpontjától számított nyolc napon belül kell szavatossági igényt bejelentenie. Ha az áru minőségi hibája csak használat közben vagy egyébként hosszabb idő után állapítható meg (rejtett hiba), a vásárlónak a hiba felfedezésétől számított nyolc nap alatt, de legkésőbb a vásárlás időpontjától számított hat hónapon belül kell szavatossági igényt bejelenteni. Huzamosabb idejű használatra szolgáló áruk esetében az igény érvényesítésének kezdő időpontját — ha az áru használatbavétele igazolhatóan nem a vásárlás időpontjában történt — az áru megvizsgálásához, illetőleg használatbavételéhez szükséges idő figyelembevételével kell számítani.

Ha a minőségi kifogás alapos, az árut a vásárló kívánságának megfelelően ki kell cserélni, vagy vissza kell venni és a vételárát vissza kell fizetni. A vásárló határozott kívánságára a minőségi kifogást az áru megjavítása vagy a vételár megfelelő leszállítása útján is el lehet intézni.

A kereskedőnek jogában áll az áru visszavétele és a vételár visszafizetése, illetve az áru megjavítása vagy a vételár visszafizetése helyett az árut hibátlanra kicserélni, ha erre a kifogás alkalmával azonnal lehetősége van.

A vásárló minőségi kifogását az üzletvezető, illetőleg a helyettese bírálja el. Ezt megelőzően azonban az üzletvezető köteles ellenőrizni, hogy a kifogást a vásárló a megszabott határidőn belül jelentette-e be. A bejelentéssel egyidejűleg a vásárló vásárlási blokk (fizetési jegyzék) felmutatásával köteles igazolni, hogy az árut hol és mikor vásárolták. A minőségi kifogást el kell az üzletvezetőnek utasítani, ha a vásárló a megállapított határidőn túl jelenti be a szavatossági igényét, vagy ha a minőségi hiba azért keletkezett, mert a vásárló az árut gondatlanul kezelte, tárolta, vagy nem rendeltetésének megfelelően használta.

Dr. V. M.

Rekorder úszódaru

Bogatir (Vitéz) — a neve a legnagyobb szovjet úszódarunak, amely most készült el a szesztopoli hajógyárban. A 300 tonna terhet 40 méter magasra emelő daru hibátlan működését elektronikus rendszerű automata szabályozó biztosítja. Csekély merülése és viszonylag kis méretei (hossza 54,5 mé-

ter, szélessége 25,3 méter), valamint nagy manőverező képessége és rendkívüli teljesítményű energiaterelő alkalmassá teszik arra, hogy nagy hidrotechnikai létesítmények építésénél, hajók ki- és berakásánál használják. Kikötőkben, alacsony vízállás mellett és nyílt tengeren egyaránt üzemképes.

(BUDAPRESS—APN)

Anyakönyvi hírek

I. KERÜLET
Házasság: Nyári Ferenc és Szécsi Mária, Szógi Zoltán és Sziládi Sarolta, Lajkó Károly és Horváth Katalin, Göncz László és Zsembery Ildikó, Stéhlík János és Bodó Krisztina, Bitsik László és Toldi Éva, Jenel Mihály és Sipos Agnes, Csányi László és Szűnyog Mária, Mészáros József és Szabó Klára, Katona Imre és Igaz Etelka, Pálincás László és Tyukodi Julianna, Horváth Gábor és Sovényházi Edit, Tácsi Gábor és Sánta Aranka, Bakó Péter és Dobo Éva, Abraham Tamás és Guylás Magdolna, Fábri Ferenc és Hogyor Ildikó, dr. Moczó István és Pintér Éva, Szabó István és Szabó Katalin, dr. Pogonyi Flórián és Kis Eszter, Bozó Ferenc és Kis Piroška, Sztankov László és Milaszn Márta, Szép Lajos és Kuhn Gyöngyi, Kozma Antal és Márton Margit, Becsei György és Papp Júlia, Lukács Imre és Kassa Ilona, Balogh Imre és Kocsis Judit, Kárpáti István és Sutyá Edit Ildikó házasságot kötöttek.

Születés: Masa Józsefnek és Szabó Matildnak Ilona Matild, Zubán Istvánnak és Zsike Erzsébetnek Erika Edit, Márkus Lászlónak és Csomor Katalinnak László, Hegedűs Miklósnak és Terhes Katalinnak Krisztina, Kulcsár Józsefnek és Zsótér Juliának Zsuzsanna Éva, Kovács Jánosnak és Makra Ilonának Zoltán János, Fodor Imrenek és Monostori Juliannának Imre, Kovács Ferencnek és Balcsi Katalinnak Ferenc Attila, Varga Istvánnak és Kispéter Juliannának István, Vörös Pálnak és Berta Evának Pál Gergely, Kiss Zoltánnak és Dékány Editnek Andrea Edit, dr. Erdélyi Lajosnak és Fehér Ilonának Szabolcs Péter, dr. Kertai Györgynek és Gresó Erzsébetnek Krisztina Ádám, Mikó Istvánnak és Horváth Rózsának Eszter, Csala Benedeknek és Kovács Katalinnak Krisztina, dr. Szűts Sándornak és dr. Muráti Katalinnak Katalin Erika, Tallinkó Istvánnak és Kószó Mária Erika, Süli Sándornak és Zanthó Juditnak Tamás Róbert, Horog Lászlónak és Gyöző Mária Andrea, Magdolna, Radvánszki Ferencnek és Kiss Juliannának Tünde, Csonka Ferencnek és Szalai, Rozáliának Éva Ildikó, Csizsár Bélának és Cseh Terézának Beata Terézia, Peták Lajosnak és Maróti Mária Mária, Laczkó Istvánnak és Frank Annának Tamás István, Gábor Jánosnak és Bajusz Ilonának László, Konkoly Lajosnak és Domokai Mária Erika, Kollár Lajosnak és Göcz Irénnek Csaba, Huszár Jánosnak és Makra Eszternek Csaba, Miksik Péternek és Kunstár Mártának Péter Zoltán, Vörös Árpádnak és Biczók Ilonának Ilona, Kovács Gyulának és Gyurkovics Annának Gyula, Varga Antalnak és Borsos Borbálának Antal József, Bánóczy Józsefnek és Vári Evának József, Bánóczy Józsefnek és Vári Evának András, Fekete Józsefnek és Barta Erzsébetnek Csilla, Soós Istvánnak és Rózsa Etelkának Róbert, Kispéter Mihálynak és Papp Gizellának Gábor Tibor, Makra Mihálynak és Becki Katalinnak Zsuzsanna Katalin, Kószó Józsefnek és Jófárt Irénnek József, Német Jánosnak és Faragó Juliannának Árpád, Pálfi Zsoltának és Szekszárdi Mária Erika, Varró Sándornak és Kertész Elnának Zoltán János, Dohány Istvánnak és Buknicz Valériának Ildikó Andrea, Markó Lajosnak és Péter Juliannának Rita, Király Lajosnak és Széplai Juliannának Agnes, Tóth Zoltánnak és Vojnár Eszternek Péter Tamás, Stix Ferencnek és Naraghi Rózsának Márta, Katona Bélának és Zsilkovics Zsuzsannának Béla Ist-

II. KERÜLET
Házasság: Csuri László és Csányi Irén, Borbás János és Rékási Klára, Fodor Imre és Horváth Rozália, Frigyes Sebestyén és Nánási Mária Zsófia, Nemes János és Kocsis Ágnes Erzsébet, Kovács Zoltán és Farakas Erzsébet házasságot kötöttek.

III. KERÜLET
Házasság: Abraham András

Házasság: Abraham András

BERCELÉI A. KÁROLY

Hullámsír

41.

— Viszont pompásan mozog a színpadon, ott-honnan, talán a legjobban a hölgyek között, és szép is... — bókol udvariasan —, kár, hogy erősen emlékezett a játéka s még a hanglejtése is a Blaha Lujzára...

Erre a férj, Rónaszéki szállt síkra felesége védelmében, aki legszívesebben képen vágta volna az előbb meg bálványozott mecénást.

— Nem szégyen az ország első művésznőjét tanulni. Hiszen Vilma még fiatal.

— Te meg viséld el, ha valaki jó szándékkal figyelmeztet egy gyöngégre — intette le Rónaszékinét az igazgató, akit az ötszáz forint nagy lekenyerezett s bosszontotta primadonnája túlzott hírsága. — János a mi barátunk, naponta bent ül a nézőtérben, s ha valami hibát észrevesz, azt a javítás szándékával említi meg...

— És a dráma? Annak befellegzett? — vetett véget a kinossa vált társalgásnak Rott Mari. — Arról még nem beszélte! En szeretném még Melindát, Portiát, Hermionét és főleg Cordéliát játszani. Hogy mutassa meg az ember, hogy mit tud, ha nem kap szerepeket?

Somogyiné megbökte térével az igazgató lábát, mintegy figyelmeztetésül, hogy ő is itt van s ez a Rott Mari minden nagy drámai szerepet el akar ragadni tőle.

— Most elégedj meg Desdemónával, aztán

Növekvő „ügyfélforgalom” a közgazdászoknál

Elemzések, vizsgálatok a gazdaságtalan termelés megszüntetéséért

Oláh Béla, az MTI tudományos munkatársa írja:

A vállalatok — eredményességük fokozása érdekében — mind gyakrabban veszik igénybe a közgazdásztudományok művelőinek segítségét. Ezt bizonyítja, hogy az utóbbi hónapokban alaposan megszapordtak a közgazdászok „címére” érkezett gyakorlati megbízások. A legtöbb felkérés arra vonatkozik, hogy az elméleti szakemberek — szakszerű elemzésekkel, ha szükséges, a munkahelyeken szerzett tapasztalatok birtokában — adjanak útmutatást a gazdaságtalan termelés megjelölésére és a javításra, illetve a meglévő elemeknél előbbi elvégzéséhez.

— A közgazdászok „ügyfélforgalma” előreláthatólag az év hátralevő részében tovább emelkedik — mondta dr. Megyeri Endre, a Közgazdásztudományi Egyetem ipargazdasági tanszékének vezetője. A prognózist azzal támasztja alá, hogy bár a vállalatok viszonylag rövid idő alatt rendkívül nagy lépést tettek az előrelátó, gazdaságos üzletvitel kialakításának útján — korrekcióra, javításra azonban még szinte mindenütt bőséggel vannak lehetőségek.

— Így például tetemes anyagi kár származik, abból, hogy sok termelőegység nem tudja a megfelelő információtrendszert kellőképpen kiaknázni és azt döntéseivel célszerűen felhasználni. Jó példa erre az a vállalat, amelynek csak az utóalkulációs rendszer „döntésszemléletű” rendszerre való átalakításakor derült ki, hogy az üzem egyes fő tevékenységi ágainak jövedelmezőségében nyolc-tízszeres különbségek is voltak. A termelékenység jutó bruttó nyereség egyik üzemagnál 600 ezer forint felett volt, míg a másiknál alig érte el a 60 — 80 ezer forintot. Mindez azért maradt hosszú ideig „titok”, mert a hagyományos szemléletű kalkuláció a különben szembeötlő különbséget elmosta.

— A gazdaságtalan termelés másik nagy bűvözlő forrása a vállalatok törekvései és a fogyasztók igényei között tapasztalható ellentmondás. Nemegyszer előfordul, hogy a vállalatok új, korszerűbb termékeket fejlesztenek ki, a fogyasztók jelentős rétege viszont ugyanakkor még a régi gyártmányokhoz ragaszkodik. Különösen a textilipar területéről lehetne erre nézve klasszikus példákat hozni. Ennek a jelentős népgazdasági károkat okozó ellentmondásnak a megszüntetése csak akkor lehetséges, ha a termelő vállalatok komplex értékesítéspolitikai intézkedéseket foganatosítanak. Ebben a vonatkozásban nem elég egyedül a propaganda megfelelő árpolitika kialakítására is szükség van.

— Megbízásaink jellege is azt illusztrálja, hogy a vállalatok már eddig is igyekeztek levonni a nem mindig előrelátó termelési politikából adódó következtetéseket. A Lampart Zománcipari Művek például egy olyan tanulmány elkészítésére kért fel bennünket, amely behatóan elemzi a gyártmánystruktúra és a jövedelmezőség kapcsolatát. A gyár a gazdaságtalan termelés mielőbbi megszüntetése érdekében egyes cikkeket tételesen megvizsgáltatja a jövedelmezőséget befolyásoló tényezők

szerpontjából. Természetesen azt is megnézzük, hogy termékei közül melyek a leg-gazdaságosabbak és melyek kevésbé azok, s ezek ismeretében a gazdaságosság és a jövedelmezőség között levő ellentmondásokat is feltárjuk.

— Fontos és széles rétegeket érintő megbízást kaptunk az EVM-től és az OKISZ-tól. Azt kell felderítenünk, hogy a jelenlegi lakáskarbantartási igény kielégítése milyen határfokú, és hogy a szolgáltató tevékenységek részére biztosított preferenciák mennyiben érik el céljukat. A hatékonyság szempontjából megvizsgáljuk azokat a szervezési formákat is, amelyeket a lakáskarbantartás területén az ipari szövetkezetek eddig kialakítottak. (MTI)

Csak a szemnek

Sikereseink mondható a nagykereskedelemben. Nem szólna arról, hogy nagyobb méretre szóló igényeket most sem tudnak kielégíteni. A vásárlással egybekötött kiállítás nyilvánvalóan mindenki ügy értelme, hogy amibe ott „beleütközik” a vásárló, azt meg is kaphatja. Ezáltal mindazok tévedtek, akik azt hitték, hogy a mind-tadarabként szereplő subafalvédő, a kétszázszor háromszáz centiméteres Palmira-szőnyeg, a kék, zöld, a barna színű bútorszövetek, ha nem is korlátlanul, de nagyjából elegendő mennyiségben kaphatók az üzletben.

A százötven centiméteres futószőnyeg is mintadarab, azontúl nem kapható belőle egy centi sem. A kiállítás lebontása után e mintadarabokat egy debreceni rendezvényre küldik majd, s ott ugyancsak megnevezhetik a vásárlókat, csak nem vehetnek belőle. Azt sem tudni — a gyár képviselői erről annak idején nem nyilatkoztak —, hogy e kurrens cikkek közül egyáltalán mikor kaphat a vásárló. Nem ártott volna erről tájékoztatni, vagy arról, hogy ami most még mind-tadarab, abból mikor áll elegendő készlet rendelkezésre.

A szőnyeg- és bútorszövet kiállításnak ez a szépséghibája igazán elmaradhatatlan volna a teljesebb siker érdekében, mert a vásárló most azt kérde: miért állítottak ki olyan cikket, amelyekhez pénzért sem lehet hozzájutni? — E. F.

majd meglátjuk... Mindenkinek kell juttatni valamit — viszonzotta Aradi a lábjátékokat annak jeléül, hogy szepszposztáskor most sem fog megelégedezni róla.

Rott Mari ezt előre is megmondhatta volna, s gőgösen kihúzta magát, szokott fennköltisége és rátartisága megóvta őt attól, hogy újból valami alantat perlekedésbe bonyolódjék, inkább csak állat vont s lebiggyesztett ajakkal pusmogta maga elé.

— Nekem mindegy! — De az igazságtalanság belülről fojtogatta, s ettől az elnyelt keserűségtől, mely a szezon elejétől fogva szinte megmérgezte valóban hivatásaként felfogott működését, nemes, kissé rajzos arcvonásai még emelkedettebb, majdnem hősnői jeleget öltöttek, valamilyen játszott vagy csak megálmodott szerep drámai kifejezését, mely gyakran tette őt megközelíthetetlenül rideggé, de néha talán neveltségessé is, mert azt a benyomást keltette, hogy a köznapi életben is szerepeket játszik s képtelen a közvetlen feloldódásra. Felmayert éppen ez a teatralitás babonázta meg egy alkalommal, mert izgató feladatnak tartotta, hogy az ünnepélyes heroinát kivetkőztesse önmagából, letépje maszkját s kedves, elomló nővé szelidítse, de buzgólkodása sikertelen maradt, Rott Mari egy pillanatra sem tudott jelmezek nélkül megmutakozni, s még a szerelem perceiben is a „mámort” alakította tudatosan elrendezett elképzeléssel valamilyen mindenütt jelenlévő rejtett közhörségnek.

Most Aradi, hogy határozott pontot tegyen az osztozkodás végére, kezet fogott Felmayerral s még egyszer megköszönte nagylelkűségét az egész társulat nevében, beleértve a duzzogó Rónaszékinét is.

— Társulatom a tied — bókolta feléje.

— Ó, köszönöm — nevetett a mecénás —, én

megelégszem a hölgytagokkal is, s leteszem a nagysekket, hogy többé csak jót mondok rólok. — S hogy elterelje a figyelmet a prédálú kijelölt Csillag Fániról, aki már nyugtalanul igazgatta magát, ruhájának sok fodrát és redőjét, a sonkaújjakat s hátul a diszkrét turnür tömését, Saroltát kérte föl, hogy búcsúzóul egy kis énekszámmal vidítsa fel őket Serpolette szerepéből, mellyel közkedve tette magát a városban.

Sarolta nem sokat kérte magát, hamarosan rázendített, kedvesen mosolyogva a vendéglő közönsége felé:

— Kinek jó szolgáló kéné,
Alázatos, dolgozó féle,
Jöjjön idebb,
Jöjjön idebb!

De itt egy kicsit megtorpant, mert a nagy pipa- és szivarfüst fojtogatta a torkát. Köhécselni kezdett, de azért folytatta:

— Tekints ide, tekints oda,
Köztünk egy sincs ostoba...

Itt már azonban nem tudott megbirkózni köhögési rohamával, s kénytelen volt abba hagyni az éneklést, melyre természetesen mindenki élénk érdeklődéssel s elismeréssel felfigyelt. — Nem megy... Nagy a füst... — És köhögött tovább.

— Fulladj meg — gondolta epésen Rónaszékiné, s indulatosan pattant föl, hogy tüntetően asztalt bontson, de legfőképp azért, hogy ez a macska — gondolta — újra ne nyarvogjon. — Menjünk, Gusztó — villantott a férj felé, aki, persze, tudta miről van szó s mókázás nélkül engedelmeskedett.

(Folytatjuk.)